

Увод

Истраживања неких аутора показују да менаџери доносе око 80 одлука на дан, једну сваке пете или шесте минуте, док други кажу око стотинак одлука дневно. Доношење криве одлуке може довести до слома компаније или каријере. Одлуке менаџера могу имати утицај на здравље, сигурност и благостање потрошача, запослених и заједнице.

Одлучивањем се најчешће решавају искрсли проблеми, проблем се увек јавља кад постоје разлике између стварног стања и оног што је планирано. Решавање проблема је процес предузимања корективних акција како би се испунили планирани циљеви.

Доношење одлука је процес избора алтернативног правца акције које ће омогућити решење проблема. Одлуку морамо доносити када се суочимо са одређеним проблемом, прва одлука је да ли ћемо или нећемо преузети акцију да решимо проблем, нпр. можемо једноставно променити циљ или решити проблем. Неки проблеми не могу бити решени док се не реше неки други проблеми. Стили доношења одлука се разликују, у глобалу постоје три стила доношења одлука и то: Рефлексиван – стил код којег доносиоци одлука преферирају брзу одлуку без превеликог губљења времена на прикупљање свих неопходних информација које ће требати и разматрања могућих алтернатива.

Конзистентан – стил код којег се доносе одлуке без пожуривања али и губљења времена. Доносиоци одлука желе да прикупе довољно информација и размотре могуће алтернативе пре доношења коначне одлуке.

Расуђујући – стил који преферира много времена за доношење одлука, улазећи у вредност прикупљених информација и анализирајући неколико различитих алтернатива.

Решавање проблема би се могло представити кроз пет корака:

Дефинисање проблема

Утврђивање проблема и критеријума

Генерисање алтернатива

Анализа алтернатива и избор најбоље

План, имплементација одлуке и контрола

Већина аутора сматра да процес доношења одлуке чине четири основне фазе, а то су:

Формулација проблема

Креирање модела

Решавање проблема

Имплементација решења.

У научном свету постоји спор око разјашњења појма „одлучивање“, при чему једна група аутора сматра да се под одлучивањем мисли на фазу избора одлуке, док друга група аутора сматра да одлучивање обухвата фазе формулације, креирања модела и фазу избора одлуке. Решавање проблема разликује се од одлучивања у четвртој фази – фази имплементације решења или одлуке. Фаза имплементације одлуке има за циљ да обезбеди дејство одлуке у реалном свету. Такође информације о начину, успешности, недостацима током имплементације користе се као улазне информације у случају поновног ревидирања проблема и тражења узрока недовољне успешности примењене одлуке. Дакле, решавање проблема представља сложен процес у којем поред формулације проблема, креирања модела и избора одлуке, доносилац одлуке мора да спроведе одлуку у дело, да процени резултате примене одлуке и да поново преиспита све алтернативне правце акције све док се не добије задовољавајуће или оптимално решење. Тек када се проблем потпуно отклони, процес решавања проблема се може сматрати завршеним. Ипак, на овом месту би требало нагласити да нису сви проблеми решиви и да доносилац одлуке на основу одређених показатеља током процеса решавања проблема одређује да је могуће решити проблем и зауставља процес решавања проблема уколико увиди да не постоји одговарајуће решење.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com